

Akiknek bejött az élet

2019 július 20. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A magyarországi diktatúra elviselhetetlen nyomása távoli országokba kényszerítette hazánk jeles lányait és fiait.

Az én ismeretségi körömben és abban a térben, amelyre átlagos, fehér, magyar férfiként rálátok, persze nem minden önkéntes emigránsnak fenékig tejfel az élete.

Lássunk most néhány Orbán Viktor el?l menekül? nagyságot, vizsgáljuk meg életpályájukat, majd ?szintén tegyük fel a kérdést: megérte? A divattervez?. Évek óta hangosan és kíméletlenül szidja Orbán Viktort. Néhány éve, amikor felcsillant a lehet?ség, Hollywoodba távozott amerikai lépték? karriert csinálni. Csakhogy ott ? nem kellett senkinek. Az árak nem lipótvárosi szabásúak, és senkit nem érdekelt a messze földr?l érkezett divattervez?. Még arra sem volt pénze, hogy Hollywoodban kivegyen egy üzlethelyiséget, és el?re kifizessen három hónapot.

Szégyenszemre hazasompolygott, sajnáltatta magát néhány interjúban, majd minden a helyére került. Ma már újra Orbánt szidja, haverkodik a Jobbikkal, Márki-Zayjal, és végre leírhatja akár naponta is a Facebookon, hogy a mai hatalom „romboló, pusztító, a feudalizmusba vezet? autoriter, diktatórikus, elmebeteg, félelmetesen ijeszt?vé váló”, egyetlen lépésre a könyvégetést?l. Látványosnak nem mondható, de annál rövidebb amerikai karrierjér?l már nem nyilatkozik, nyilván azt is Orbán húzta keresztül.

Az egyszeri lány. Alapvet?en semmihez sem ért, itthon elvégzett az egyetemen egy kamuszakot, aztán várta, hogy felbukkanjon szájszerve körül a sült galamb. Nem bukkant fel. Ekkor Angliába távozott, de bárhogy kérdezgeted, nem mondja meg, mivel foglalkozott. Itthon cikinek érezné a takarítást vagy a sörcsapolást, Londonban nem érzi annak. Egy éven belül itthon volt. Olykor fellengz?sen beszél angliai élményeir?l, fölényesen szívja a cigarettáját, és arról elmélkedik, hogy mindenki bunkó paraszt, aki itthon marad. És hogy a rezsimet szolgálod, hitelesíted a jelenléteddel. Arról nem beszél, hogy ? miért nem lett a Lordok Házának tagja, de biztosít róla, hogy alig várja az újabb indulást. Nyilván felszaporodott a mosogatnivaló; ha menni kell, hát menjen. Én egy ideig el sem hittem, hogy Angliában élt. Megkérdeztem, hogy mondjuk az uborkát angolul, azt tudta: cucumber. Na, most vagy tényleg élt Angliában, vagy nem, bármi lehetséges. A családos n?. Valamikor egy nemzeti radikális párt legelszántabb híve volt, náluk dolgozott f?állásban. De nem volt se kutyája, se macskája. Egy napon besétált hozzá az igazi, egybekeltek, majd a férj munkát kapott Angliában, nosza, induljunk együtt, kezdjünk új életet, gondolták.

Az új élet annyira jól sikerült, hogy a családos n? ma már szivárványos Facebook-képet tesz közzé, támogatja a melegházasságot, és roppant kellemetlenül érzi magát, ha nemzeti radikális múltjára emlékeztetik. ? határozottan felemelkedésnek érzi, hogy London külvárosában szoronghat a kétszobás bérleményben, addig sem kell egy követ fújnia a sok fideszessel. Olykor letolja gyerekeit a pakisztáni, afgán, indonéz, román és koszovói gyerekek közé a játszótérre, élvezi a hamisítatlanul európai mili?t. Szerinte ez a nyitottság, és csak azért nem nyit jobban, mert ennél már nem lehet szélesebben szeretni az emberiséget.

Még magyar, ezt bizonyítandó állandóan belepofázik a hazai belpolitikába, itthon ragadt ismer?seit uszítja, magyarázza nekik a korszer? európaiságot. Kár, hogy a saját életében önálló autóra és tizenhárom ismer?snél többnél lassan húsz éve nem futja, de majd a gyerek boldog lesz ebben a külvárosi Kánaánban, gondolja, és elmorzsol a szemében egy demokratikus könnycseppet. A zenész. Az ? távozása szólt a legnagyobbat. ? ugyanis megmondta ?szintén, hogy az Orbán-diktatúrában nem tud élni, el innen, szell?sebb tájakra, ahol virágzik a szellem, él még az emberség.

Egyvalamivel azonban nem számolt a zenész: hiába a demokratikus légkör, ha az ember zenei képességei korlátozottak. Nyilván maga is belátta titkon, hogy nem ír jobb dalokat pusztán azért, mert Magyarországtól messze kerül. Kiderült az is, amit mások már régóta mondogatnak, és tényleg igaz: Nyugaton minden utcasarkon három olyan gitáros álldogál, mint ?. Vagy sokkal jobb.

Tudja ezt a zenész is, aki a nyolcvanas években négy évig Norvégiában játszott, de a Kádár-rendszerrel nem volt baja, az nem volt diktatúra, nem arra fogta, hogy kint muzsikál. Mindenesetre eddig nem érkezett róla hír, hogy Eric Clapton térden állva könyörögne neki, volna szíves fellépni vele a Royal Albert Hallban. Arról viszont érkezett hír, hogy a mi zenészünk igazából el sem ment, csak a hírverés kellett, hogy megsajnálják maradék hívei és utaljanak egy kis apanázst. E sorok írásakor azt látom a m?sornaptárban, hogy Balatonföldváron ad ingyenes koncertet a napokban, szóval mégis maradt, velünk nyögi a barna inges rémuralmat, amely – mondjuk ki végre – páratlan tehetségét csak nagyon-nagyon kis mértékben veszélyezteti. A homoszexuális. Osztálytársak voltunk, csak kés?n derült ki, hogy miféle hajlamai vannak. Azóta, hogy a n?kr?l átnyergelt a férfiakra, nemzetközi utazó lett.

Emberi jogi szervezetek, ENSZ-csoportok és civil fórumok oszlopos tagja, nemcsak tesz, de valósággal ordít, toporzékol a gy?lölet ellen. Itthon van, de azt mondja, már nem sokáig, mert hasonló nem? szerelmével nem

mutatkozhat szabadon (értsd: nem nyalhatják-falhatják egymást nyilvánosan, amikor rájuk jön a görcs).

A diktatúra ellen harcolt ? is következetesen és keményen, ennek az volna a lényege, hogy minden idejét külföldön tölti. Ott szent borzongással veti bele magát a budapestinél ezerszer izgalmasabb éjszakai életbe, amelynek élénk változatossága tovább távolítja szül?földjét?l. Számára Magyarország már csak bugrisok sivár pusztasága, ahol regisztrált élettársi kapcsolattal szúrják ki a szemét. Ezért a maga részér?l megbünteti Pannóniát: agy?, szül?föld, én ugyan nem szülök ide gyereket, de a barátom sem, az fix, mondja, és ellibben, reméljük, örökre. Az író.

? már régebben elment, még a Gyurcsány-korszakban, vagy annak a legvégén, a fordulat táján. Nem azért, mert Orbán Viktor el?l menekült, hanem azért, mert soha nem találta sehol a helyét. Nyugtalan szellem lévén mindenb?l különlegesre vágyott. Állandóan úton lenne. Mindenütt jó, de a legjobb távol az otthontól. Amennyire felidézem, magyar n?i sem igen voltak, el?z? barátn?je és mostani felesége is külföldi lány. Logikus tehát, hogy nincs köztünk. Az író egyébként aranyos pofa, nem bánt ? senkit, alkalmazottként éldegél nem is olyan messze Magyarországtól, és a szépirodalomban leli meg leger?sebb kapcsolódási pontját hazájával. Ír, írogat, nagyjából annak a negyvenhat embernek, akivel valaha jó barátságban élt itthon.

Azok szintúgy írnak különféle irodalmi lapokba, megtapsolják, virtuálisan hátba veregetik egymást, mindig nagyon örülnek, ha egymás friss könyveit dicsérhetik. Politikailag roppant kényes a mi írónk ízlése: hangzatos interjút ad az ellenzéki hetilapnak, és kend?zetlenül elmondja: ? bizony nem szorul rá mások segítségére, önálló egyed, szabad ember. Meg hogy szomorúan látja, a hatalom hogyan bánik el itthon az értelmiséggel. Hát, édes pofám: hogyan? És miért nem vagy itthon? Ha már magyar író lennél, vagy mi a szösz… Amíg itthon voltál, joggal beszélhettél bármifélét, de már megbocsáss, most egy kicsit hamis a tónus egy másik országból, egy másik élethelyzetb?l. Sem a süllyedést, sem az emelkedést nem érezheted a hazádban, tehát megtisztel? volna, ha az elemzést ránk, itthon él?kre hagynád, köszi. De írj csak tovább, abban tényleg nem vagy rossz. Még ha rajtam kívül csak negyvenöten tudják is. A bróker. ? persze szintén Londonba tette át a székhelyét. Nem is bróker, inkább gazdasági mindenes. Valamikori osztálytárs, fárasztó és kenetteljes stílussal.

Cikkeim után sokszor küld sms-t: nyilván vitázna velem, ha válaszolnék neki. Így marad az egyoldalú kommunikáció, ennek lényege, hogy mit észlelek én a világból, semmit, bezzeg ?, mindenkit ismer, és higgyem el, hogy átlátja a beruházások hátterét, mindent a gazdaság mozgat, és így tovább.

A brókernek nincs honvágya, mert az ellenkezik a szokásos üzletmenettel. Valamiért azt hiszi, mindenkinél többet adott neki az Isten, pusztán azért, mert mániákusan hajszolja a pénzt; azért tényleg sok is van neki. A magyar kormányt szívb?l és engesztelhetetlenül gy?löli. Magát konzervatívnak mondja, „igazi konzervatívnak”, emeli fel az ujját, legalábbis gondolom, mert vagy tizenöt éve nem találkoztunk. Ha brit társaságban szóba kerülnek a magyar kormány rémtettei, gondolom, ? az, aki nagyot sóhajt, elüti a témát, és kevertet magának egy italt. Addig sem kell piszlicsáré ügyekkel foglalkoznia. Majd ha beveszik az üzletbe, na, az más helyzet lesz. Addig viszont korrupció tombol Magyarországon – szerinte is.

Én pedig csak remélem, hogy nem küld nekem több sms-t, amelynek átlagos tartózkodási ideje úgy három szekundum nálam – ennyi id? alatt szoktam ugyanis olvasatlanul törölni. Díszes csapat, tényleg. Állítólag látják a lényeget, fejlettebb az igazságérzetük, mint nekünk, a bunkó és besz?kült itthon maradottaknak. Szerintem viszont az látja a lényeget, aki szabad ember. Szabadságom pedig abban áll, hogy miután megismertem a világot, itthon érzem magam otthon. Amikor felkelek, kimegyek a teraszra, felnézek az égre, és hazai napsütést érzek.

Kimondhatatlanul szabad ilyenkor az ember.

Szentesi Zöldi László - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló